

[Winnie Møller]

serne i forbindelse med indførelsen af socialindkomsten til at gennemføre en mærkbar forbedring på boligsikringen for børnefamilier. Det vil virkelig kunne mærkes, når nedslaget i socialindkomsten for familier med børn forøges fra 4.200 kr. pr. barn til 7.000 kr. pr. barn.

Som følge af ønsket om en forenkling foreslår man i lovforslaget en forhøjelse af det mindstebeløb pr. måned, som tidligere i boligydelsen til pensionister var sat til 13 kr. Det foreslås forhøjet til 40 kr. Jeg ved godt, at vi befinder os i småtingsafdelingen her, men alligevel vil jeg godt gøre opmærksom på, at selv 39 kr. om måneden i tilskud kan være mange penge for en pensionist. Derfor ser jeg frem til, at vi på dette som på en række andre områder kan få en grundig gennemgang af lovforslaget i udvalget med henblik på bl.a. at få klarlagt, om det, som i lovforslagets bemærkninger kaldes en teknisk sammenskrivning, nu også er en teknisk sammenskrivning, medmindre sigtet på et område helt klart har været at ændre ved den tidligere gældende tilstand.

Med disse bemærkninger kan jeg på socialdemokratiets vegne anbefale forslaget.

Fogh Rasmussen (V):

Dette lovforslag indeholder dels det, der kaldes en rent teknisk sammenskrivning af kendt stof, af kendte love om boligsikring, boligydelse og regler om støtte til beboerskud, dels nogle realitetsændringer med henblik på ydelse af boligstøtte.

Jeg vil om denne tekniske sammenskrivning sige, at vi synes, det er positivt, at vi forsøger at foretage en sådan forenkling og sammenskrivning af regler, som på så mange felter ligner hinanden. Men selv om boligministeren måske ikke er den værste netop med hensyn til at indsmugle fordelingspolitik i tilsyneladende rent tekniske ændringslovsforslag, så har vi dog erfaringer for, at den slags indsmugling er sket i andre sammenhænge her i tinget.

Derfor bliver jeg nødt til at tage det generelle forbehold, at vi i udvalget meget nøje vil se på, om de justeringer, der sker af den boligstøtte, der kan ydes til forskellige familiegupper og indkomstgrupper, nu også rent faktisk kun er tekniske ændringer, eller der ligger et bevidst fordelingspolitisk sigte i det.

Det er i hvert tilfælde ved en umiddelbar gennemlæsning af forslaget temmelig uigenemskueligt, hvad der rent faktisk bliver netoresultatet.

Lad mig om realitetsændringerne sige, at dette lovforslag har gennemgået et ret interessant udviklingsforløb. Det startede med at være en kritik fra LOs side ikke mindst af socialindkomstens anden fase – altså her specielt for så vidt angik virkningen af de arbejdsgiveradministrerede pensionsbidrag – og det modtog socialministeren jo megen kritik for ved den lejlighed, men nu er det endt med at blive en ændring, som indebærer forhøjede tilskud til børnefamilier, og det er jo sandt at sige svært at se, hvad det har at gøre med socialindkomstens anden fase. Socialministeren har altså høstet kritikken for forslaget, og boligministeren står med palmerne. Det kan man selvfølgelig ikke fortænke boligministeren i, for det er jo sådan set meget dygtigt gjort, men der er alligevel tale om et ret interessant udviklingsforløb.

Vi er principielt enige i, at børnefamilierne i al almindelighed skal have bedre vilkår. Men det rejser et spørgsmål, som vi synes er ret væsentligt at finde et svar på, nemlig: hvilke tanker har regeringen gjort sig med henblik på de børn, som er børn af forældre, der tilfældigvis bor i en ejerbolig? Her er man altså i færd med at forbedre vilkårene for børn af forældre i udlejningsboliger, men hvad egentlig med børn i ejerboliger? Har børnefamilier i ejerboliger ikke et lige så berettiget krav på en forbedring af vilkårene, hvis det nu er en sådan generel forbedring, vi er ude efter?

Det er vi faktisk fra venstres side, men vi har jo fremsat et andet forslag, som går ud på at give denne forbedring i form af højere børnetilskud. Det skal så kobles sammen med nogle ændringer af takster i daginstitutioner m.v. – lad det ligge – men vi mener altså, at den forbedring, vi er enig i skal ske for børnefamilierne, bør ske på et mere generelt plan end ved, at man vælger en bestemt kategori af familier ud og koncentrerer forbedringen dér.

Endelig må vi hæfte os ved, at forslaget indebærer en merudgift på knap 40 mill. kr. det første år, uden at der er anvist kompenserende besparelser andre steder. Vi kan ikke frigøre os fra den tanke, at det er temmelig letsindig omgang med de offentlige budget-